

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Acta Synodalia Osnaburgensis Ecclesiae, Ab Anno Christi
MDCXXVIII.**

Brogberen, Johannes

Coloniae Agrippinae, 1657

Vnde dignoscere oporteat Pseudoëcclesiastas. 4

urn:nbn:de:hbz:466:1-14298

CAP. IV. *Vnde dignoscere oporteat Pseudoeccleſiaſtas.*

2 Pet. 2.
Iuda.
Ad Ti-
moth. &
Titum.
2 Tim. 3.
1 Tim. 1.

Quos qui velit penitus agnoſcere, is 2 Petri epiſt. legat cap. 2. & quæ ejuſdem argumenti eſt, Iudæ Apoſtoli unicam, & eas potiſſimum divi Pauli Epiſtolas, quas ad Timotheum ac Titum cœpiſcopos ſuos præſcripſit; in quibus illos eodem, quo Dominus, nomine appellat lupos rapaces, non parcentes gregi: ex nobis quidem ſuboriturus, ſed perverſa loquentes, ut abducant diſcipulos poſt ſe; homines, ſeipſos amantes, cupidos, elatos, ſuperbos, blaſphemos, ſine affectione, ſine pace, criminatores, incontinentes, protervos, reprobos circa fidem; à ſine præcepti, quæ charitas eſt de corde puro & conſcientia bona & fide non ficta, toto cælo aberrantes, in vaniloquium converſos, ſeductores, proficientes in pejus, errantes, & in errorem mittentes, magiſtros prurientes auribus, & in fide (quod bonam conſcientiam repulerint) naufragos; verbis contententes, ſanis vero ſermonibus & ei, quæ ſecundum pietatem eſt, doctrinæ neutiquam acquieſcentes, ſuperbos, languentes circa quæſtiones & pugnas verborum, ex quibus oriuntur invidiæ, contentiones, blaſphemix, ſuſpiciones, malæque conſtictationes hominum mente corruptorum, ac proinde ad nihil utiles, niſi ad ſubverſionem audientium; quorum ſermo ut cancer ſerpit. Nunquid poterat Apoſtolus, futurorum conſcius, hoſce Pſeudoeccleſiaſtas apertius aut dilucidius deſignare? quos nullus profecto Apelles tam expreſſim ſuis coloribus depingere potuiſſet.

1 Tim.
3. 4.

2 Tim. 2.

CAP. V. *Soli autoritate Ordinaria comprobati, ad Verbi miniſterium admittendi.*

Adverſus hos Pſeudochriſtos & Pſeudo- prophetas, nos præmunivit Chriſtus: Videte, inquiens, ne ſeducamini. multi enim venient in nomine meo, dicentes, Ego ſum Chriſtus, & multos ſeducent, ut in errorem (ſi tamen fieri poteſt) inducantur etiam electi. nolite ergo ire poſt eos. Vos ergo (uti ſubjecit commonens) videte; ecce prædixi vobis omnia. Chriſti ergo præceptum, quantum nobis ipſe concedit, ſequentes, quo lupos, tam peſtilentes, ab ovilibus ac Diœceſibus Noſtris abigamus, viſum Nobis eſt operæ præcium fore, antiquos innovare Canones, quibus præcipitur, ne ulli ad Verbi miniſterium ſeu prædicationis Officium, niſi miſſi autoritateque ordinaria approbati ſint, admittantur.

Rom. 10. Quomodo enim (ſecundum Apoſtolum) prædicabunt, niſi mittantur?

Matt. 24.
Luca 21.

Marc. 13.

Rom. 10.

CAP. VI. *Quod legitimi & ordinarii Verbi miniſtri, ſunt Parochi & illorum Vicarii; modo tamen hi examinati prius & admiſſi ſint.*

Ordinarii ergo verbi miniſtri, Eccleſiarum Parochialium legitimi Rectores ac Parochi ſunt. quos etiam perſonaliter apud eaſdem Eccleſias, ſecundum Canonicas ſanctiones, perpetuo reſidere volumus: niſi tamen eos magna ratio, veluti quod vel majoris ac publicæ utilitatis cauſa abſint, quæ & Noſtro calculo approbari debet; vel quod ſoli, ob Parochiæ amplitudinem, gubernationi tantæ non ſufficiant, excuſaverit. Tum enim, qui per illos delegabuntur, Vicarii ſeu Vicecurati, (modo tamen hi etiam examinati, & tam quod ad vitæ integritatem, quam Chriſtianæ eruditionis puritatem & zelum, attinet, idonei reperti fuerint) Noſtro permiſſu, eodem Officio perſungentur. Qui vero deinceps in Vicecuratores aſſumentur, Vicarii noſtri in Pontificalibus, ac Theologorum, ei per Nos adjungendorum, in Diœceſibus vero Suffraganeorum Noſtrorum, illorum, quibus hoc muneri committendum duxerint, cenſuram (num videlicet obeundo muneri apti ſeu idonei ſint vel minus) expectabunt.

Ex licet is
etiam de
ele. lib. 6.

CAP. VII. *Fratres mendicantes quatenus admittendi.*

Aliquot retro ſeculis in Eccleſiam recepti ſunt quatuor Mendicantium Fratrum Ordines, quò Parochorum in verbi miniſterio cooperarii forent. Quos abſit ut repellamus; ſi tamen intra Concilii Vienneniſis, ſub Clemente V celebrati, aliarumque Canonicarum conſtitutionum cancellos ſe continuerint; nec ante acceſſerint, quam per ipſorum Prælatos, ut viri inculpatæ vitæ, diſcreti pariter ac modeſti, ac verbi Divini probè gnari, judicentur, atque ad hoc munus deligantur; deinde etiam Vicariis Noſtris in Pontificalibus præſentati, tales inventi fuerint ac permiſſi.

Ex Conc.
Vienn.
Cle. di-
ſum de
ſepal.

CAP. VIII. *Quam modeſtiam fratres mendicantes in Verbi prædicatione ſervare oporteat.*

Qui tamen, quum in ſubſidium tantum vocati ſint, ordinariis Eccleſiarum Rectoribus moleſti eſſe deſinent; ita videlicet, ne eoſdem (quum ſuo munere fungi ipſimet velint) præoccupent, neve, quos in excolenda vinea Domini juvare debent, in concionibus virulenta ac detractoria lingua carpant; uti nonnulli hujus generis ſolent, qui, inflati ac incompoſiti, populi auribus demulcendis ſtudent, ſuam

Ex decr.
Ponti.
Ponti.